

Project 3

Λειτουργικά Συστήματα

Ονοματεπώνυμο: Γεωργόπουλος Ιωάννης
Α.Μ.: 1115201800026

Δομές Δεδομένων:

sharedMemory: Περιέχει γενικά τις δηλώσεις συναρτήσεων και μεταβλητών που είναι σημαντικές για την εκτέλεση των λειτουργιών μετάδοσης των μηνυμάτων. Ειδικότερα περιέχει τις δηλώσεις συναρτήσεων που χρησιμοποιούνται για την διαχείριση της κοινής μνήμης, τα ονόματα των σημαιοφόρων που χρησιμοποιούνται, το μέγεθος των μπλοκ κοινής μνήμης, τα ονόματα των μπλοκ κοινής μνήμης.

Συγκεκριμένα:

get_shared_block():

Παίρνει το key από το filename με τη βοήθεια της ftok(), το οποίο (filename) πρέπει να αντιστοιχεί σε πραγματικό αρχείο μέσα στον φάκελο των αρχείων. Μετά με την shmget() παίρνει ένα id το οποίο είναι χαρακτηριστικό για το συγκεκριμένο key.

attach_memory_block(): Παίρνει το id του μπλοκ κοινής μνήμης με τη βοήθεια της get_shared_memory() και του filename και το χρησιμοποιεί στην συνάρτηση shmat() για να κάνει attach σε ένα δείκτη την διεύθυνση του μπλοκ κοινής μνήμης και επιστρέφει αυτή την τιμή.

detach_memory_block():

Παίρνει τον pointer που δείχνει σε μπλοκ κοινής μνήμης και το κάνει detach από τον pointer στον οποίο είχε ανατεθεί προηγουμένως.

destroy_memory_block():

Παίρνει το όνομα ενός μπλοκ κοινής μνήμης και καταστρέφει το μπλοκ με το συγκεκριμένο όνομα.

linkedList:

Αυτή η λίστα χρησιμοποιείται αρχικά από τον generator για να μπορεί να παρακολουθεί τις διεργασίες που τρέχουν εκείνη τη στιγμή για να μπορεί να στείλει σε σωστό χρόνο το μήνυμα τερματισμού τους στον memory manager.

Επίσης χρησιμοποιείται από τον memory manager για την αποθήκευση όλων των διεργασιών του simulation ώστε στο τέλος να μπορέσει να δημιουργηθεί το logFile.

fifo:

Η fifo χρησιμοποιείται ως λίστα αναμονής διεργασιών για τον generator και κάθε δευτερόλεπτο βγαίνουν διεργασίες από αυτή τη λίστα για να μπουν στη μνήμη και στη λίστα τρεχούμενων διεργασιών.

memory:

Η μνήμη υλοποιείται ως ένας πίνακας ακεραίων όπου αν έχουμε best-fit ή worst-fit όταν ένα κελί έχει τιμή -1 είναι κενό και όταν έχει την τιμή ενός process id σημαίνει ότι εκεί βρίσκεται ένα κομμάτι μιας διεργασίας. Αν έχουμε buddy τότε το κενό κελί μνήμης αντιπροσωπεύεται με 0 και εκεί που βρίσκεται η διεργασία τα κελιά έχουν την τιμή του process id της διεργασίας

και επίσης τα κομμάτια μνήμης που δεν μπορεί να μπει άλλη διεργασία λόγω του αλγόριθμου του buddy αλλά δεν καταλαμβάνονται άμεσα από μια διεργασία αντιπροσωπεύονται με την αρνητική τιμή του process id της διεργασίας που κάνει occupy το συγκεκριμένο segment μνήμης. Επίσης κάνω τη παραδοχή ότι το μέγεθος της μνήμης είναι της μορφής $S=2^n$ με n μη αρνητικός ακέραιος. Στο worst-fit και best-fit για την εισαγωγή μιας διεργασίας βρίσκω όλα τα κενά της μνήμης και αντιστοίχα βάζω την διεργασία στο χειρότερο ή στο καλύτερο κενό ανάλογα με το αν είναι worst-fit ή best-fit. Στο buddy αρχίζω και χωρίζω την μνήμη δια δύο σε κομμάτια ίσα μέχρι να βρω τα κομμάτια που είναι λίγο μεγαλύτερα ή ίσα του μεγέθους της διεργασίας και έπειτα δοκιμάζω να την βάλω σε όποιο από αυτά χωράει πηγαίνοντας από το αριστερό προς το δεξιό κομμάτι μνήμης. Όταν βρω ένα κομμάτι που να μην το απασχολεί άλλη εργασία αρχίζω και βάζω την διεργασία στο κομμάτι αυτό από αριστερά προς τα δεξιά. Αν υπάρχει υπολειπόμενος χώρος στο κομμάτι που μπήκε θα το γεμίσω με την αρνητική τιμή του process id της διεργασίας που το χρησιμοποιεί. Αυτή η διαδικασία γίνεται αναδρομικά.

generator:

Αποτελεί τον γεννήτορα των εικονικών διεργασιών και ο οποίος ευθύνεται για την γεννηση αρχικοποίηση τους καθώς και την έναρξη και τον τερματισμό τους (VPStart and VPStop) καθώς και τον τερματισμό του simulation. Επίσης διαχειρίζεται την λίστα αναμονής (VPwaitingfifo) και στο τέλος του προγράμματος στέλνει στον memory_manager στοιχεία από τη λίστα αυτή για να δημιουργηθεί κατάλληλα το logFile από τον memory_manager. Επίσης έχει μια επιπλέον λίστα την (VPRunningList) όπου καταγράφει τις διεργασίες που τρέχουν εκείνη τη στιγμή αφαιρώντας κάθε δευτερόλεπτο ένα second από το χρόνο λειτουργίας τους ώστε να ξέρει ποτε να στείλει το μήνυμα τερματισμού διεργασίας (VPStop). Το simulation διαχειρίζεται ο generator το οποίο simulation καταγράφει τον χρόνο ανά δευτερόλεπτο και κάθε δευτερόλεπτο κάνει τα κατάλληλα VPStop, VPStart και εισαγωγές και εξαγωγές διεργασιών από τη λίστα αναμονής εξαρτώμενο βέβαια κάθε φορά από το αν υπάρχει διαθέσιμος χώρος στη μνήμη.

memory_manager:

Αποτελεί τον διαχειριστή της μνήμης που παίρνει τα κατάλληλα μηνύματα από τον generator VPStart, VPStop και term. Επίσης δέχεται το σήμα nextSec ώστε να γνωρίζει σε ποιο δευτερόλεπτο της προσομοίωσης βρισκόμαστε για να μπορεί να καταγράφει τα δευτερόλεπτα έναρξης και τερματισμού των διεργασιών. Ακόμα υπολογίζει και τις μετρικές απόδοσης: το γινόμενο χρόνου-μνήμης, τη μέση τιμή και τη διακύμανση του μεγέθους των κενών μνήμης. Όταν δέχεται το μήνυμα VPStart ελέγχει αν χωράει το process στη μνήμη και το βάζει. Αν χωράει στέλνει πίσω ότι μπήκε στη μνήμη επιτυχώς και αν δεν χωράει στέλνει πίσω ότι δεν μπόρεσε να μπει στη μνήμη.

Γενική λειτουργία:

Ξεκινώντας από τον generator αρχικοποιούνται τα ορίσματα και οι δομές που θα χρησιμοποιηθούν στο simulation. Ξεκινάμε ανά δευτερόλεπτο αρχικά κοιτώντας αν πρέπει να τερματίσει κάποιο process και σε αυτά που πρέπει να τερματίσουν στέλνουμε το VPStop μαζί με το procId για την αναγνώριση τους. Μετά κοιτάμε αν πρέπει να γεννησουμε νέα διεργασία. Αν ναι την γεννάμε και την βάζουμε στο waiting list έπειτα παίρνουμε το waiting list και στέλνουμε VPStart για όσες VP χωράνε στη μνήμη ή μέχρι να αδειάσει η λίστα αναμονής περιμένοντας πάντα να πάρουμε μήνυμα από τον memory manager για την

επιτυχή ή την μη επιτυχή εισαγωγή της VP στη μνήμη. Έπειτα μειώνουμε το χρόνο εκτέλεσης των τρεχόντων VP κατά ένα second(runTimeFunction) που βρίσκονται στη VPRunningList. Και πριν πάμε στην επόμενη επανάληψη στέλνουμε στο memory manager ότι περάσε ένα second ώστε να μπορεί και αυτός να κρατάει χρόνο.

logFile:

Η δημιουργία του log File είναι δουλειά της διεργασίας memory manager. Αποθηκεύει σε μια λίστα όλα τα VPs που περάσαν από την μνήμη είτε τελειωσαν είτε όχι και στο τέλος λαμβάνει από τον generator και τα VPs που δεν μπηκαν καθόλου στη μνήμη έτσι ώστε να γράψει στο logFile όλες τις διεργασίες που γεννηθηκαν, το processId τους σε ποιο δευτερόλεπτο ξεκίνησαν(αν ξεκίνησαν) σε ποιο σταματήσαν(αν σταματήσαν) πόση μνήμη χρησιμοποίησαν και πόσο χρόνο περιμεναν στο waiting list.

Επίσης υπολογίζει το γινόμενο χρόνου μνήμης E χρησιμοποιώντας τον τύπο:

$$E = \{ \text{for}(i=0, i < \text{numOfVPsThatUsedMemory}) \text{sum}(r_i * t_i) \} / (\text{simulationTime} * \text{MemorySize})$$

όπου r_i και t_i είναι το μέγεθος της κάθε VP(r_i) και ο χρόνος που κατανάλωσε στη μνήμη(t_i) αντιστοίχα.

Επίσης υπολογίζω την μέση τιμή του μεγέθους των κενών μνήμης με τον τύπο:

$$M = \{ \text{for}(i=0, i < \text{simulationTime}) \text{sum}(x_i) \} / \text{simulationTime}$$

Όπου x_i είναι η κενή μνήμη το δευτερόλεπτο i .

Ακόμα υπολογίζω τη διακύμανση του μεγέθους των κενών μνήμης με τον τύπο:

$$V = \{ \text{for}(i=0, i < \text{simulationTime}) \text{sum}((x_i - M)^2) \} / \text{simulationTime}$$

Όπου x_i είναι η κενή μνήμη το δευτερόλεπτο i και M το αποτέλεσμα του παραπάνω τύπου.

Εκτέλεση και μεταγλώττιση:

Για την μεταγλώττιση του προγράμματος χρησιμοποιείται το makefile.

Για την εκτέλεση του προγράμματος θα πρέπει να εκτελεστεί εντολή της μορφής:

./generator lo hi t T S D MP

Όπου το τυχαίο μέγεθος(σε KB) της κάθε VP είναι ομοιόμορφα κατανεμημένο στο διάστημα $[lo, hi]$. Οι χρόνοι μεταξύ δύο διαδοχικών αφίξεων είναι ανεξάρτητοι μεταξύ τους και εκθετικά κατανεμημένοι με μέση διάρκεια t . Ο χρόνος ζωής (sec) της κάθε VP είναι εκθετικά κατανεμημένος με μέση διάρκεια T . Η συνολική διάρκεια προσομοίωσης D (seconds) και το μέγεθος της μνήμης S (KB). Τα t και T είναι τιμές πάνω από το 1.

Παρατηρήσεις από τις μετρήσεις:

Για $\text{memorySize}=256\text{KB}$ και $\text{simulationTime}=100\text{seconds}$

Επομένως, σύμφωνα με τα παραπάνω πειράματα βλέπουμε ότι κατά μέσο όρο το best-fit και το worst-fit εξυπηρετούν περισσότερες διεργασίες από το buddy ειδικά αν το άνω όριο μεγέθους διεργασιών hi είναι κοντά στο μέγεθος της μνήμης. Αυτό γίνεται βέβαια επειδή αν βρεθεί μια διεργασία με μέγεθος μεγαλύτερου του μισού της μνήμης σύμφωνα με το buddy θα πρέπει να καταληφθεί όλη η μνήμη δηλαδή μπαίνει πιο δύσκολα και δε επιτρέπει σε άλλες μικρές διεργασίες να εκτελεστούν κατά την παραμονή της μεγάλης διεργασίας στη μνήμη.